

ΣΥ

Σύ, τὴ ζωή μου μύροις μὲ ρόδα, γιούλια, γιασεμιά
καὶ τὴ χαρά, Σύ, σπάταλα, μοῦ σκόρπισες γύρω - τριγύρω,
Σύ, μοῦ ἔδωκες τὰ πιὸ γλυκά, τὰ πρῶτα ἀγνά φιλιά
καὶ μάν σηκάλη στοργική μεῦ πρόστρεψες νὰ γλυκογίζω.

ΟΛΑ ΜΟΥ ΛΕΝ

Καὶ τὶ δὲν εἶναι μουσική, καὶ τὶ δὲν εἶναι ἔδω τραγοῦδι
ἀπ’ τὸ θεώρατο δεντρὶ ὡς τὸ μικρότερο λουλοῦδι.
— “Ολα μοῦ λέν μιὰ μουσικὴ μεσ’ στὴν ψυχὴ κι’ ἔρα τραγοῦδι,
ἀπ’ τὸ θεώρατο δεντρὶ ὡς τὸ μικρό-μικρό λουλοῦδι.

ΣΑΣ ΒΛΕΠΩ

Σᾶς βλέπω σὰν μιὰ θύμηση ἐνὸς παληοῦ καιροῦ,
ποῦ φτάσατε ἐνὸς δρειδον τὰ μαγικὰ ψηλὰ παλάπα.
Σᾶς βλέπω, πὰ συντρίμματα τοῦ ἴδιου παληοῦ καιροῦ
νὰ γέροντα τώρα πάνω σας, εὐλαβικά, πλαμέντα μάτια.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΙΠΕΣ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΙΗΤΗ Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗ

Εἶπες: «Σὰν ἥτανε γραφτὸ ἀπὸ τὴ στεῖρα Μοῖρα
Νὰ ζῶ μέσα στὰ βάσανα, τὲς λόπες, τὸν καιμούς,
Κι’ δλημερὶς τὸν ἄφταστο νὰ καρτερῶ σωτῆρα,
Κι’ δλητρυχὺς τὸν πλανεροὺς νὰ βλέπω τον ἐρχομούς.

Κάλλιο γιὰ πάντα νὰ κλειστεῖ σὲ τέτοια πλάνη ἡ θύρα.
Κι’ ἂν ἔρτει; Ξαραχής ζωή... Νέους συλλογισμούς...
Κάλλιο γιὰ πάντα νὰ κλειστεῖ... Καὶ μὲ τὴ Μοῖρα στεῖρα
Νὰ ζῶ μέσα στὰ βάσανα, τὲς λόπες, τὸν καιμούς».

ΝΙΚΟΛΑΣ ΦΥΛΛΑΣ